

Câțiva creștini evlavioși care au mers să-și viziteze confrății închiși, prinși la Cezareea și izgoniți în mine, trei dintre ei, și anume: Ares, Promus și Elias, uciși la Ascalon, în anul 308 A.D.

Pe la începutul anului 308, câțiva creștini cu frică de Dumnezeu au părăsit Egiptul, cu intenția de a călători în Cilicia, pentru a le aduce celor care, pentru mărturisirea credinței, fuseseră izgoniți în minele de acolo, câteva lucruri de trebuință în mizeria și sărăcia lor. Au fost prinși la Cezareea de către garda de la poarta orașului. Unii dintre ei au fost trimiși în mizerie și sclavie prin aceeași sentință, care consta în aceasta: să li se scoată ochiul drept, să li se taie genunchiul stâng și să li se ardă rana; și astfel, cu un singur ochi și cu un singur picior au fost siliți să muncească în această robie grea.

Trei dintre ei au fost prinși la Ascalon, în Palestina, și au fost chinuiți în diferite moduri, pentru că și-au mărturisit cu tărie credința. Unul dintre ei, pe nume Ares, a fost ars de viu; ceilalți doi, Promus și Ilie, au fost decapitați, și astfel au părăsit această viață în mod evlavios. *A. Mell., cartea I, fol. 126, col. 1, din Euseb.*

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.